

Ingen guldgrube at være verdensmester

Cowboytøj, yihaa og "Achy Breaky Heart". Sådan er billedet nok hos de fleste, når talen falder på line dance. Men line dance er meget andet end det. Hos Benny Ray Dance Studio i Randers er tilgangen til dansen meget mere nede på jorden og omgivet af glæde.

Af Kristian Fredslund Andersen

"Sailor, step, slide og et chassé," råber 34-årige Benny Ray entusiastisk ud i lokalet, hvor ca. 15 mennesker ivrigt forsøger at følge med. Glem alt om cowboyhatte, støvler og armkroge. Her handler det om at motionere og samtidig have det sjovt. "Så er der pause. Der står kaffe, saftvand og kage på bordet," fortsætter Benny Ray.



Det er med at holde tungen lige munden og benene i takt med musikken, når der trænes line dance hos Benny Ray.

Ray, Benny Ray

Det hele startede i midtthalfemserne i England. En ung Benny tog efter endt studentereksamen og aftjent værnepligt til England for at arbejde og komme lidt væk. Her fandt han line dance på en bar. En bar som skulle vise sig at være med til at ændre Bennys liv fuldstændig.

"En aften gik jeg ind på et sted, hvor der var Country & Western-tema. Her mødte jeg line dance for første gang og har ikke sluppet det siden," fortæller Benny Ray.

Navnet Benny Ray lyder ikke særlig dansk. Det er dog ikke udenlandske aner, der ligger til grund for den underfundige sammensætning af Benny og Ray.

"Nej, det er mit kunstnernavn. Da jeg startede ville jeg gerne skabe lidt opmærksomhed omkring det. Enhver kunstner med respekt for sig selv har jo et kunstnernavn," siger Benny Ray og smiler.

Ingen guldgrube

"It's all about the money" er en af de sange, som der bliver danset til på skolen. Men teksten i det refræn er stik modsat af Bennys tilgang til forretningen. Det er absolut ikke for pengenes skyld, at Benny Ray driver dansestudiet. Tværtimod. Penge er der ikke i sporten. Præmiepenge eksisterer simpelthen ikke. Derfor skal man virkelig være passioneret omkring line dance, for at være med i eliten. For alle udgifter i forbindelse med stævner er på egen regning, og sponsorer står ikke ligefrem i kø for at komme ind i sporten med støttekroner.

"Det kan ikke meget mere end lige køre rundt. Det skal være lysten, der driver værket. Hvis jeg gik arbejdsløs, så ville jeg få det samme udbetalt hver måned, som jeg tjener nu. Jeg har valgt at køre det som en forretning for at lave det til det bedste sted med den bedste undervisning," fortæller Benny Ray.

Pokaler af plastic – vilje af stål

Selvom medaljerne og pokalerne ikke er lavet af ægte guld og mange af dem ikke engang af metal, så er Benny Ray et stort smil, når snakken falder på dem og de titler, der

hører med. Men undervisningen er mindst ligeså vigtig for ham.

"Nogle gange er det faktisk sjovere at stå og undervise nogle begyndere. Det er fantastisk at se folks engagement i takt med, at de lærer mere og mere og finder ud af, at de faktisk godt kan finde ud af det," fortæller Benny Ray.

For ti år siden dansede han et par gange om ugen. Nu danser og underviser han på fuld tid. Det kræver en del tid og tærer til tider hårdt på familielivet. Benny Ray er seriøs og meget på farten, hvilket selvfølgelig har sine omkostninger.

"Jeg bruger meget tid på træning, men det er det hele værd. Jeg stræber selvfølgelig efter at blive bedre og vinde flere titler. Men hvis jeg også kan danse om 10-20 år, så er jeg glad og tilfreds."

Benny Ray er dobbelt verdensmester, men er ikke en rig mand. Jo, rig på oplevelser som han får til stævner rundt omkring i verden og hjemme i Randers med familien og danseskolen.

